

Plusko

BUĎ SOUČÁSTÍ
SLOVÁCKÉHO
DIVADLA!

Metodický list k inscenaci Sen noci svatojánské

Milí pedagogové,

tyto metodické a pracovní listy pro vás Slovácké divadlo vytvořilo ve snaze nabídnout pomocnou ruku při reflexi inscenace s vašimi žáky/studenty.

Metodické listy jsou ukázkou toho, jakým způsobem lze s žáky/studenty o divadle diskutovat, jak pracovat se zážitkem, který si odnesli, a jak témata, v inscenacích obsažená, využít ve výuce.

Cílem této lektorské činnosti je podpořit žáky/studenty v přemýšlení nejen o konkrétní inscenaci, ale i o divadle jako takovém. Jde o rozvoj jejich fantazie, komunikace, kreativity a také o podporu divácké gramotnosti. Vyšším cílem je potom vedení žáků/studentů k návštěvám divadla a dalších kulturních institucí, které přispívají k jejich všeobecnému přehledu, duševnímu rozvoji a rozvoji sociální inteligence.

Metodické listy obsahují aktivity, které můžete ve výuce použít před nebo po představení. Aktivity jsou skládány v logické návaznosti a jsou voleny tak, aby se daly uskutečnit v klasické třídě. Pracovní list je pak určen přímo do rukou žáků/studentů.

Pokud byste potřebovali poradit, jak s metodickými a pracovními listy pracovat, neváhejte se obrátit na naši lektorku Terezií Gajdošovou: cermakova@slovackedivadlo.cz.

Tento metodický list je určený k vyplnění PO zhlédnutí inscenace. Obsahuje informace o historickém kontextu, o autorovi, o tvůrcích, dále pak praktická cvičení pro studenty, ale také tipy k diskusi. Vzhledem k tématům, která jsou v inscenaci obsažena – láska v různých podobách, magie, reálný versus nadpřirozený svět, svatba – doporučujeme materiál využít v předmětu český jazyk a literatura.

Jednotlivé aktivity na sebe navazují, ve výsledku je však na pedagogovi, kterou využije a kterou ne.

Časová dotace určená pro vyplnění, ale i diskusi PO představení – 45 minut.

O inscenaci

(zdroj: web Slováckého divadla)

Kouzelná hra, při níž se vlivem magie noci, dávných přírodních rituálů a nadpřirozených sil všechno nejdříve pořádně zpřehází a chaoticky proplete, aby se to pak nakonec mohlo vše nově uspořádat, patří k nejoblíbenějším, a tudíž i nejhranějším Shakespearovým komediím. Napsána patrně na přelomu let 1595/6, tedy těsně po dramatu Romeo a Julie, je jednou z těch mistrných her, které svého autora definitivně učinily nejuznávanějším dramatikem (nejen) své doby. Se zmiňovanou tragédií spojuje poetickou komedii zmnožený motiv lásky; hlavní hnací sílu lidského života však na rozdíl od proslulého dramatu nahlíží s poněkud až škodolibě uvolněným nadhledem.

Shakespearovi se daří skloubit téměř nemožné, vypráví tři příběhy ze zdánlivě neslučitelných prostředí: rámcem je chystaná svatba knížete Thesea a královny Amazonek Hippolyty, v pásmu nadpřirozených bytostí jsou jejich protějšky právě se svářící královna Titánie a král Oberon, a kontrastně k tomu se odvíjí příběh čtyř mladých veronských milenců. Nad to vše je ještě postaveno komické až burleskní pásmo řemeslnických ochotníků zkoušejících třeskutou „nanejvýš žalostnou komedii“ o Pyramovi a Thisbě... Právě spor v elfí a vílí říši zasáhne do veškerého dění a když se všichni aktéři potkají v lese, poplete zamilované příběhy k nepoznání. Kdo se v oné noci plně divů, které se možná staly a možná pouze zdály, zamiluje do koho, a zda všechno skončí hned třemi svatbami, nebo naopak, se dozvíme až za úsvitu...

Čarovná hra „bláznů, milenců a básníků“ je také veselým holdem divadelnímu umění a příspěvkem k Shakespearovu oblíbenému tématu protikladu života a divadla, skutečnosti a snu. A schopnost podívat se na vážné (nejen) „srdeční“ těžkosti nevážně, může být také užitečným „návodem“ pro každého z nás.

O autorovi

(zdroj: program k inscenaci Sen noci svatojánské)

William Shakespeare (* 23. 4. 1564 – † 23. 4. 1616)

Narodil se ve Stratfordu nad Avonou v rodině rukavičkáře a městského radního Johna Shakespeara. V osmnácti letech si spěšně bere o osm let starší Anne Hathawayovou, která mu za šest měsíců po svatbě porodí dceru Susannu (1582) a později dvojčata Hamneta a Judith (Hamnet umírá roku 1596 ve věku jedenácti let).

Roku 1588 přijíždí do Londýna, působí především jako herec; psaním dramát si přivydělával na živobytí, v letech 1588–1595 si vyzkoušel své síly na různých žánrech – psal historické hry, tragédie i komedie; kolem roku 1594 už byl významným hercem a dramatikem. Roku 1595 se stal hercem, autorem a spolupodílníkem divadelní Společnosti lorda komořího (později za vlády krále Jakuba I. přejmenováno na Královny služebníky); v následujících letech do přelomu století napíše převážnou část zřejmě autobiograficky laděných Sonetů (které knižně vyjdou až v roce 1609).

12. dubna 1599 se na jižním břehu Temže otevírá divadlo The Globe, Shakespeare se stává spolumasitelem; později soubor získává další, kryté divadlo U černých bratří. Roku 1608 se Shakespeare vrací do Stratfordu, kde v roce 1616 zemřel.

Tvůrčí tým

PŘEKLAD _____ JIŘÍ JOSEK

VÝPRAVA _____ LENKA HOLLÁ

HUDBA _____ VLADIVOJNA LA CHIA

CHOREOGRAFIE _____ DENISA MUSILOVÁ

JAZYKOVÁ SPOLUPRÁCE _____ EVA SPOUSTOVÁ

DRAMATURGIE _____ IVA ŠULAJOVÁ

REŽIE _____ JANKA RYŠÁNEK SCHMIEDTOVÁ

Náměty k diskuzi + pracovní list (s řešením)

- 1 Jak bys třemi slovy popsal/a inscenaci, kterou jsi viděl/a ve Slovákém divadle?
- 2 Zkus pomocí pár vět převyprávět děj hry.
- 3 Která scéna z celé hry ti nejvíc utkvěla v paměti?

4 Jaká jsou podle tebe hlavní témata hry?

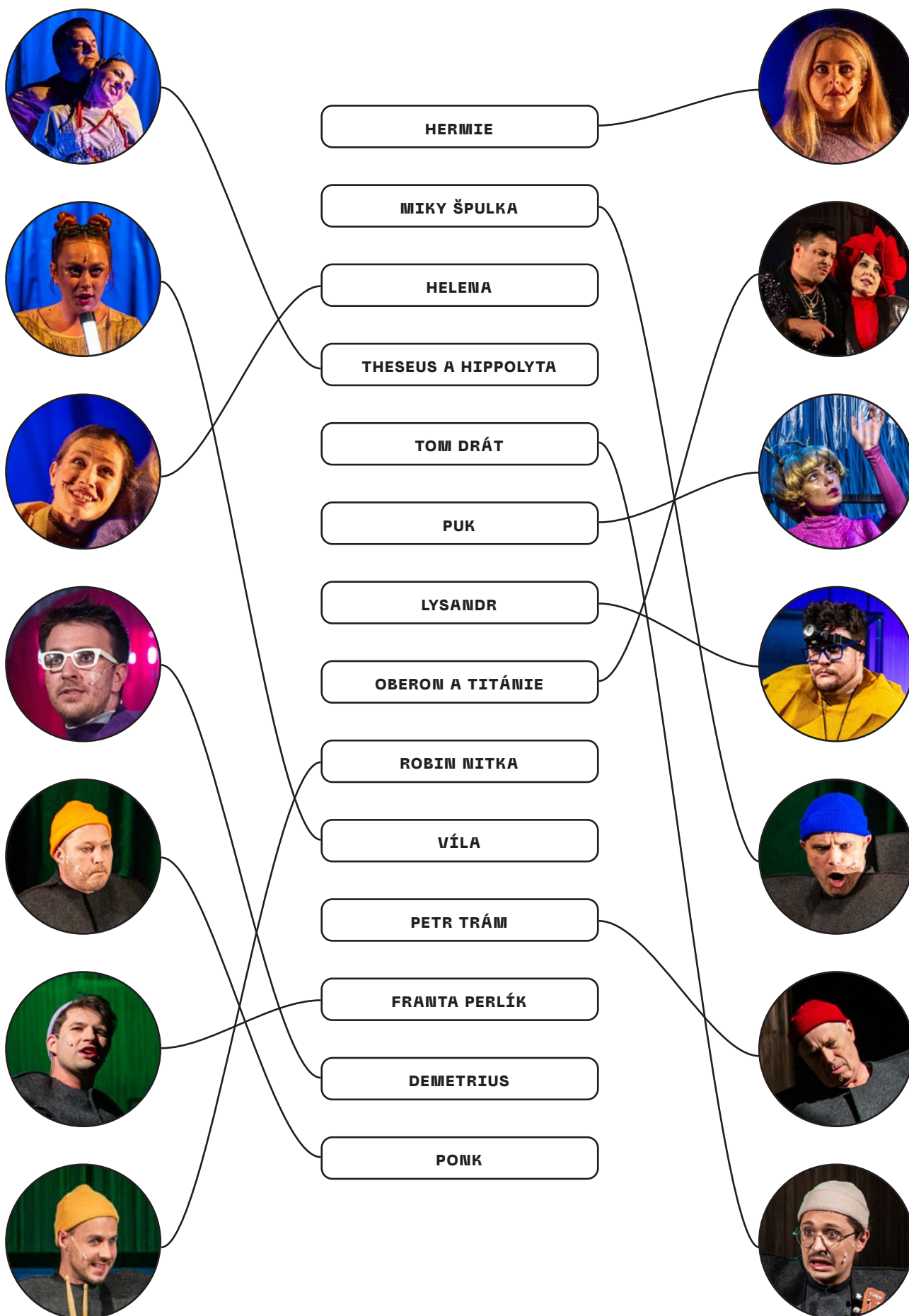
- a) vladařské povinnosti
- b) **láska v různých podobách**
- c) vztah rodičů a dětí
- d) **magický a nadpřirozený svět**
- e) athénské zákony
- f) **protiklad snu a skutečnosti**
- g) **příroda a přirozený řád věcí**

5 Věděl/a jsi, že:

- Originální název komedie zní ***A Midsummer Night's Dream*** v doslovném překladu **Sen středověké noci**. Středověká noc se v Anglii slavila jako noc letního slunovratu z 23. na 24. června.
- První český překlad hry od Františka Douchy, který byl zřejmě inspirován německým překladem, zní *Sen v noci svatojánské* (1855), a v českém prostředí se (bez předložky „v“) ujal.
- Svatojánská noc připadá na noc z 23. na 24. června – tedy na kouzelnou noc před svátkem Jana Křtitele, která je tradičně spojena s pohanskými obyčejí a rituály odpovídajícími atmosféře hry.
- Děj hry se však patrně odehrává z 30. dubna na 1. května, na tzv. Filipojakubskou noc. Souvisí také s prvním májem a svátkem lásky a plodnosti.
- Tento fakt vyvolal rozpor a spousta komentátorů se ho snaží objasnit. Zkoumá se například, kdy vlastně v Anglii začíná léto či jaké další významy může mít slovo „midsummer“.
- Některé teorie se přiklání k tomu, že „midsummer“ můžeme chápat ne v časovém, ale v obecném slova smyslu jako „bláznivý“.
- Pro inscenaci ve Slovákém divadle byl zvolen překlad Jiřího Joska. Ten svůj překlad pojmenoval **Sen čarovné noci** (s ohledem na Filipojakubskou noc a první máj). Se svolením jeho dědiců uvádí divadlo hru pod tradičním názvem.

* Otázka překladů je celkově dost zajímavá. V závěru metodického listu přikládáme pro představu ukázkou tří různých překladů *Sen noci svatojánské*.

6 Urči, která jména patří k uvedeným postavám, prosím.

7 Ve hře se prolíná několik světů. Dokážeš zařadit postavy k příslušné skupině?

a) mladí zamilovaní: **Hermie, Helena, Lysandr, Demetrius**

b) dvorský svět (vládci): **Theseus, Hippolyta**

c) magický svět: **Pavučinka, Hrášek, Smítko, Oberon, Puk, Titánie, Víla, Hořčička**

d) svět řemeslníků: **Miky Špulka, Tom Drát, Petr Trám, Robin Nitka, Franta Perlík, Ponk**

➤ **POSTAVY K ZAŘAZENÍ:** Hermie, Pavučinka, Miky Špulka, Helena, Hrášek, Smítko, Theseus, Oberon, Hippolyta, Tom Drát, Puk, Petr Trám, Titánie, Robin Nitka, Víla, Lysandr, Franta Perlík, Demetrius, Ponk, Hořčička

8 Může se ti hodit I.

O Snu noci svatojánské

- Sen noci svatojánské patří k několika málo hrám, u nichž autor zřejmě nevycházel z žádného přímého pramene.
- Shakespeare ji napsal nejspíš na přelomu let 1595–1596 k příležitosti šlechtického sňatku. Není jasné, o či svatbu šlo a kdy přesně se konala, ale z narážek v textu je možné usuzovat, že se tehdejší premiéry zúčastnila sama královna Alžběta I.
- Ze všech Shakespearovských her je tato snad nejvíc založená na ozvucích anglického folklóru. Ve hře se objevuje starý pohanský svátek vítání jara, oslava lásky a plodnosti či cykličnost přírodních dějů. Folklórní je samozřejmě i celé pásmo duchů.
- Shakespearovi se v této hře podařilo skloubit zdánlivě neslučitelné. Vypráví souběžně tři příběhy, které by se za normálních, „nesvátečních“ okolností nikdy neprotknuly, jejichž pojítkem je láska v různých podobách. To vše je navíc komicky umocněno pásmem řemeslnických ochotníků

9 V průběhu hry se do sebe různé postavy zamilovávají. Byla mezi těmito dvojicemi skutečná láska, nebo láska způsobená nadpřirozenými silami?

➤ Lysandr + Hermie: **skutečná láska**

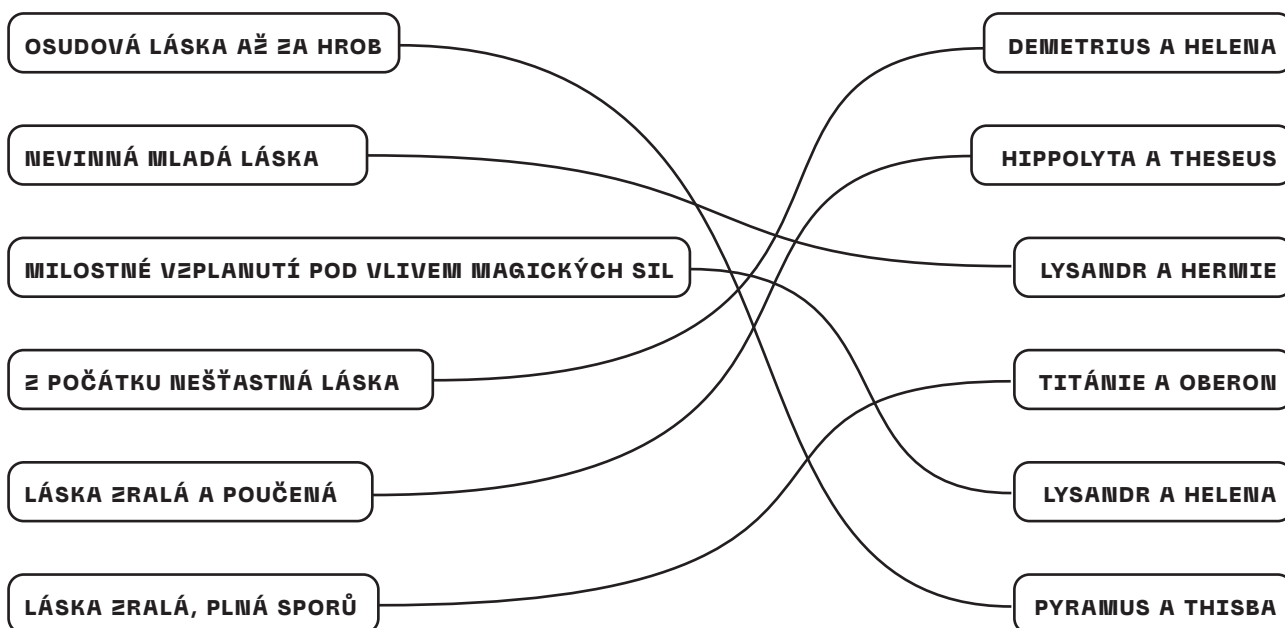
➤ Titánie + Miky Špulka (osel): **láska způsobená nadpřirozenými silami**

➤ Lysandr + Helena: **láska způsobená nadpřirozenými silami**

➤ Demetrius + Helena: **láska způsobená nadpřirozenými silami**

➤ Theseus + Hippolyta: **skutečná láska**

- 10 Ve hře se také objevuje několik podob lásky. Prosím, přiřaď dvojice k příslušným podobám lásky.

- 11 Jedna dvojice v reálném životě nebyla šťastná. Po probuzení ze snu se mezi nimi všechno napravilo a síla magického vlivu přírodních sil se přenesla i do jejich skutečného života.

Helena + Demetrius

- 12 Které zamilované dvojici jsi nejvíc fandil/a a proč?

- 13 Která z výše uvedených podob lásky ti přišla nejzábavnější a proč?

- 14 Co používali Puk s Oberonem, když chtěli někoho omámit?

- a) magický nápoj
- b) **kouzelný kvítek**
- c) pouze kouzlo
- d) kouzelnou hůlku

15 Může se ti hodit II.

Žánr komedie

- Z řeckého komedia, rituální zpěv při průvodu na počest boha Dionýsa.
- V antické tradici je komedie žánr, jehož cílem je pobavit a rozesmát diváka. Zaměřuje se na obyčejné lidi a jejich každodenní situace podané s humorem či nadsázkou. Na rozdíl od tragédie obvykle končí šťastně, protože konflikt se nakonec vyřeší.
- Shakespearova komedie směřuje k radostnému nebo smířlivému konci, často zakončenému svatbou či usmířením postav. Typické jsou záměny osob, převleky, nedorozumění, hra s jazykem a humor založený na situacích i slovních vtipch. Shakespeare často ukazuje různé podoby lidských vztahů, hlavně lásku, a mísí komické prvky s vážnějšími tématy, ale celkový tón zůstává lehký a optimistický.

16 Které postavy podle tebe vytvářely ve hře nejvíc humoru?

17 Které postavy ve hře vytvářely nejvíc chaosu?

18 Postavy Shakespeare odlišuje i tím, jakým jazykem mluví. Vzpomeneš si, které postavy mluvily ve verších, a které ne?

a) svět řemeslníků:

mluvili civilně, bez veršů (s výjimkou hry, kterou nacvičují, ta je ve verších)

b) dvorský svět a milenci: **ve verších**

c) svět duchů: **ve verších**

19 Která z postav ti nejvíc utkvěla v paměti a proč?

20 Kterou postavu sis nejvíc oblíbil/a a proč?

21 Může se ti hodit III.

Divadlo za doby Shakespeara

- Divadlo mělo mimořádný význam, bylo totiž neobyčejně účinným nástrojem mluveného slova.
- První divadlo se v Londýně objevilo už v roce 1567 a v Shakespearově době bylo v Londýně postaveno 11 veřejných tzv. arénových divadel. Hrál se na holém jevišti obklopeném diváky ze tří stran, kostýmy byly bohaté, chyběla opona i kulisy, podstatou byl herec. Bylo to divadlo imaginace (divák si představoval to, co z jeviště slyšel včetně informací o prostředí děje).
- Do divadla se vešlo až tři tisíce diváků a hrálo se každý den.
- Hrál se za bílého dne, obecenstvo v nekrytém přízemí stálo, na dvou až třech krytých galeriích sedělo.
- Poptávka po nových hrách byla vysoká – každá novinka se zkoušela velmi krátce (týden až dva), režisér v dnešním slova smyslu neexistoval, představení řídil nápověda (prompter), který zodpovídal za správné pořadí výstupů.

22 Jak jsi vnímal/a scénografi inscenace, kterou jsi viděl/a ve Slováckém divadle? (Autorkou scény a kostýmů je Lenka Hollá.) Jak bys ji popsal/a někomu, kdo inscenaci neviděl?

23 V čem ti přišlo výtvarné pojetí inscenace snové?

24 Jaké pocity v tobě vyvolávala hudba v inscenaci? (Autorkou hudby je Vladivojna La Chia.)

25 V čem je podle tebe hra stále aktuální?

26 Může se ti hodit IV.

William Shakespeare (23. 4. 1564 – 23. 4. 1616)

- Žil a tvořil v období renesance – období rozvoje vědy, umění i filozofie, ale i doba, kdy nejen umění omezoval politický a náboženský absolutismus.
- Narodil se ve Stratfordu nad Avonou v rodině rukavičkáře a městského radního Johna Shakespeara.

- V osmnácti letech si spěšně bere o osm let starší Anne Hathawayovou, která mu za šest měsíců po svatbě porodí dceru Susannu (1582) a později dvojčata Hamneta a Judith (Hamnet umírá roku 1596 ve věku jedenácti let).

- Roku 1588 přijíždí do Londýna, působí především jako herec; psaním dramát si přivydělával na živobytí, v letech 1588–1595 si vyzkoušel své síly na různých žánrech – psal historické hry, tragédie i komedie; kolem roku 1594 již byl významným hercem a dramatikem.

- Roku 1595 se stal hercem, autorem a spolupodílníkem divadelní Společnosti lorda komořího (později za vlády krále Jakuba I. přejmenováno na Králový služebníky); v následujících letech do přelomu století napíše převážnou část zřejmě autobiograficky laděných Sonetů (které knižně vyjdou až v roce 1609).
- 12. dubna 1599 se na jižním břehu Temže otevírá divadlo The Globe, Shakespeare se stává spolumasitelem; později soubor získává další, kryté divadlo U černých bratří.
- Roku 1608 se Shakespeare vrací do Stratfordu, kde v roce 1616 zemřel.

Shakespearova dramatika

- Obsahovala všechny tři tehdejší základní žánry – **kronikářskou historickou hru, zápletkovou komedii a humanistickou tragédii**; látka velmi často nebyla původní, ale čerpaná z mnoha zdrojů (historie, mytologie, legenda, beletrie, drama), což bylo v autorově době zcela běžné.
- Shakespearovy hry jsou velmi ceněné pro mistrnou tvorbu zápletky nebo také pro, do té doby nezvyklé, mísení komička s tragičnem, ale především pro vysokou jazykovou úroveň – bohatou metaforičnost, i pro v češtině „exotické“, veršované schéma blankversu.
- Shakespearova dramata se stala postupně součástí té nejvyšší literatury. Dnešní takzvaný kánon Shakespearova díla tvoří **36 her** identifikovaných Shakespearovými prvními editory, a později připojený sedmatřicátý Periklés, některá souborná vydání uvádějí ještě Dva vznešené příbuzné.

Jeho dílo se tradičně dělí do tří období:

- První tzv. **šťastné období**

Období vrcholné renesance, kdy ve středu autorova zájmu byl člověk se všemi svými přednostmi i chybami, hledající řád světa a své místo ve společnosti. Hry se vyznačují zásadně pozitivním pohledem na svět i vírou v lidské hodnoty. Autorský jazyk obsahuje škálu stylů od vysoce poetických po zemitě lidové polohy, mísí se tu tragika a humor. Renesanční návrat ke kořenům oživil zájem o antiku. Shakespearovi se podařilo přetvořit impulzy načerpané z mnoha různých pramenů v díla trvalé hodnoty. Řadíme sem např. **Sen noci svatojánské**, Krále Jindřicha VI., Komedii o mylů, Marnou lásky snahu, Zkrocení zlé ženy, Romea a Julii, Benátského kupce nebo Večer tříkrálový.

➤ Druhé, kdy na prahu 17. století propuká krize renesančního rozmachu

V době velkých společenských změn se na sklonku vlády královny Alžběty I. a za vlády Jakuba I., v době počátků baroka, dramatikův optimistický renesanční pohled na člověka a na svět zakaluje a probouzí se jeho skepse. Komično se mění v grotesku, tragičnost pak vyrůstá z hlubin lidské duše. Vzniká čtveřice jeho nejslavnějších tragédií – Hamlet, Othello, Macbeth, Král Lear, ale i Julius Caesar, Antonius a Kleopatra a další.

➤ Třetí, tzv. období **romance**

Hry se vyznačují odklonem od tragiky života. Tak, jak se v této době zámořských objevů zvětšuje a otevírá svět, i dramatikova fantazie překračuje svírané hranice bezvýchodnosti a obrací se k pohádkám a úchvatným vizím. Dějí se v nich zázraky a převládá tón smíření a odpuštění. Patří sem například hry Zimní pohádka a Bouře.

Od her, v nichž Shakespearův hrdina poznává svět a je odhodlán ho měnit, přes ponor do nitra člověka a odkrytí jeho slabostí, směřuje autorova tvorba k obrazu světa, který je záhadný a nepochopitelný. V konečné fázi pak člověk a svět splývají v přirozené jednotě a věčném řádu přírody. Autor získává úlevný nadhled nad marnostmi lidského života a současně ukazuje život sám jako zázračnou a nádhernou marnost.

* UKÁZKY PRO ZAJÍMAVOST: TŘI PŘEKLADY HRY SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ

Prosím, všiměj si nejen toho, jak se v rámci překladů mění text jednotlivých postav, ale i jejich jména.

2. SCÉNA – ATHÉNY, PRVNÍ VÝSTUP ŘEMESLNÍKŮ

MARTIN HILSKÝ

1.2. Vystoupí tesař POŘÍZ, truhlář FORTEL, tkadlec KLUBKO, měchař PÍŠŤALA, dráteník HUBIČKA, krejčí STŘÍZLÍK.

POŘÍZ: Chybí nám někdo?

KLUBKO: Radši vyvolávej každého separátně a podle lejstra.

POŘÍZ: Mám tady jmenovitej seznam osob, který si podle všeobecnýho mínění zasloužej, aby se ukázaly před vévodou a vévodkyní a zahrály jim na svatbě divadlo.

KLUBKO: Pomalu, Petře Pořízi, napřed všem vyjev, co se v tý hře hraje, pak přečti jména herců a bude to.

POŘÍZ: Jmenuje se to Krutěkrvavá smrt Pyrama a Thisby, aneb komedie ponejvíc k pláči.

KLUBKO: Famózní drámo, a navíc k popukání, dejte na mě! A teď, milej Petře Pořízi, rozděl role. Couvněte kousek, páni mistři.

POŘÍZ: Hlaste se, až vás budu číst. Klubko Mikuláš, tkadlec?

KLUBKO: Zde! Řekněte, co mám hrát a přečtete dalšího.

POŘÍZ: Tys vyfasoval Pyrama.

KLUBKO: Kdo je Pyram? Milovník nebo tyran?

POŘÍZ: Milovník, co se galantně zamorduje kvůli ženský.

KLUBKO: Tak to chce slzotvorný provedení. Jestli to budu hrát já, nezůstane jedno oko suchý. Až se do toho obuju, potečou slzy proudem. Přečti dalšího – ale ten tyran by mi teda seděl víc. Třeba takovej Herkules. Prostě něco, v čem bych se moh vyřádit, až by cucky lítaly a všem puklo srdce.

JOSEF VÁCLAV SLÁDEK

2. scéna – Athény. Světnice v chalupě Kdouličkově. Vystoupí KDOULIČKA, ŠVIHLÍK, KLUBKO, PÍSKÁLEK, ČENICH a HLADOMOR.

KDOULIČKA: Je celá naše kumpanie pohromadě?

KLUBKO: Uděláte nejlépe, když je vyvoláte všechny, muže za mužem, podle zápisu.

KDOULIČKA: Zde je konškrript jména každého člověka, jenž pokládá se po celých Athénách za způsobilého zahrát v našem divadelním představení u vévody a vévodkyně na večer o jejich veselce.

KLUBKO: Předně, dobrý Petře Kdouličko, nám povězte, o čem ten kus jedná; potom přečtěte jména herců; a tak hezky až k hlavní věci.

KDOULIČKA: Tak, tak; – naše hra jest „Nejžalostnější komedie a nejukrutnější smrt' Pyrama a Thisby“.

KLUBKO: Velmi dobrý kus práce, ujišťuji vás, a veselý. – Ted', dobrý Petře Kdouličko, vyvolávejte herce podle cedule. Sousedé, rozstupte se.

KDOULIČKA: Odpovídejte, jak vás budu volat – Mikuláš Klubko, tkadlec.

KLUBKO: Tady. Řekněte, jakou úlohu budu hrát, a pokračujte.

KDOULIČKA: Vy, Mikuláši Klubko, jste zapsán za Pyrama.

KLUBKO: Co je to ten Pyramus? Milovník, nebo tyran?

KDOULIČKA: Milovník, jenž se z lásky co nejšvarněji zabije.

KLUBKO: K tomu bude potřeba trochu slzí, když se to věrně představí. Když já to budu hrát, ať si dá obecenstvo pozor na oči; já strhnu lijáky, já budu takřka naříkat. Ted' dále – ale přec mám tak nejlepší humor pro tyrana. Já bych uměl zahrátí Herkulesa k pomilování, nebo tak nějakou úlohu, kde člověk dřípá kočky a všechno zdrtí na capart.

JIŘÍ JOSEK

(V tomto překladu jsi viděl/a inscenaci ve Slováckém divadle.)

Athény. V domě Petra Tráma. Vystoupí TRÁM, PONK, ŠPULKA, PERLÍK, DRÁT a NITKA.

TRÁM: Jsou tady všichni?

ŠPULKA: Ať se ti hromadně hlásej, jak jdou v tý hře jeden po druhým.

TRÁM: Tady mám seznam všech chlapů v Athénách, co maj na to, aby sehráli tu komédii, se kterou se chcem ukázat před naším panem vévodou a paní vévodkyní ten večer, co bude jejich svatba.

ŠPULKA: Ty, Petře Tráme, nejdřív nám musíš vysvětlit, o čem ta komedie je, a pak přečteš osazení. Nejsme přece žádný amatéři, ale profisenilní herci.

TRÁM: Tak jo. Ta hra má název „Nanejvýš žalostná komedie o přeukrutné smrti Pyrama a Thisby“.

ŠPULKA: Parádní kus, to se musí nechat. Moc vtipná věc. A ted' nám, Petře Tráme, přečti herecký osazení. Pánové, v řad nastoupit.

TRÁM: Přihlašte se, jak vás vyvolám. Miky Špulka, tkadlec.

ŠPULKA: Zde. Přiděl mi roli a rovnou pokračuj.

TRÁM: Špulko, ty budeš Pyramus.

ŠPULKA: Tyranus? Co to je, milenec, nebo tyran?

TRÁM: Pyramus je milenec, co se galantně zamorduje z lásky.

ŠPULKA: To se musí podat, že budou slzy stříkat kolem. Ať si lidi vemou deštník, protože až já spustím, to bude lijavec. Já je rozbrečím, že to nezažili. Co máš dál? Mně by totiž víc seděl ten tyran. Takovej Spatrakus nebo něco, kde bych moh běsnit, až by nezůstal kámen na kameni.